

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžfk/10/2017
Identifikačné číslo spisu: 8014200813
Dátum vydania rozhodnutia: 22.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8014200813.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): P. A., nar. XX. P. XXXX, bytom A., právne zastúpený JUDr. Jozefom Ond'ákom, advokátom, Advokátska kancelária, Slovenská č. 69, Prešov, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, Lazovná č. 63, Banská Bystrica, o správnej žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného z 19. novembra 2013, č.k.: 332214/2013, konajúc o kasačnej sťažnosti proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/51/2014-56 z 25. októbra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/51/2014-56 z 25. októbra 2016 z a m i e t a .

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č.k. 1S/51/2014-56 z 25. októbra 2016 žalobu po preskúmaní postupu a rozhodnutia žalovaného podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) ako nedôvodnú zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 167 a § 168 SSP. Žalobca v konaní úspech nemal, preto mu nárok na náhradu trov konania nepriznal a žalovaný nepreukázal dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mu mali byť trovy konania priznané a nepovažuje súd ani za spravodlivé žiadať od žalobcu, aby žalovanému nahradil trovy konania.

2. Žalovaný rozhodnutím č. 332214/2013 z 19. novembra 2013 podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní napadnuté rozhodnutie Colného úradu Prešov potvrdil a odvolanie žalobu zamietol. Colný úrad Prešov rozhodnutím z 20. mája 2013 pod č. 9006231/1/248762/2013 o uvedenej žiadosti o vrátenie colného dlhu v sume 4 386,83 €, ktorý bol vymeraný rozhodnutím Colného úradu Prešov č. 60927/2007-6263 z 03.10.2007, a ktorý bol uhradený na základe colného exekučného príkazu

č. 9006231/1/1189860/2012 z 01.10.2012 podľa § 237 ods. 1 zákona č. 180/1996 Z.z. Colného zákona v znení neskorších predpisov nevyhovel žiadosti, pretože uvedená fyzická osoba nespĺňa podmienku, že zaplatenie sumy cla by bolo spojené so sociálnymi a ekonomickými problémami dlžníka a osôb, s ktorými žije v spoločnej domácnosti. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného poukázal na to, že k vzniku colného dlhu u žalobcu došlo na základe nezákonného dovozu zahraničného tovaru osobného motorového vozidla DODGE NEON 2.0, rok výroby 1995, ktoré bolo imatrikované v Českej republike a už citovaným rozhodnutím bol žalobcovi určený colný dlh v celkovej výške 4 386,83 €, ktorý sa skladá z cla vo výške 1 424,98 € (42 929,- Sk), DPH v sume 2 378,54 € (71 656,- Sk) a DPR vo výške 583,31 € (17 573,- Sk).

3. Z odôvodnenia rozsudku správneho súdu vyplýva, že jedinou žalobnou námietkou žalobcu je, že správne orgány sociálnu a finančnú situáciu žalobcu posudzovali izolovane, bez zohľadnenia ostatných pre rozhodnutia relevantných skutočností, pričom v žalobe žalobca neuviedol, o aké relevantné skutočnosti ide.

4. Správny súd konštatoval, že z predloženého administratívneho spisu tak, ako uvádzajú správne orgány, je nepochybné, že žalobca je vlastníkom rodinného domu ako bezpodielové spoluvlastníctvo spolu s manželkou O. A., rod. I., v kat. území A., zapísané na LV č. XXX a na ďalších listoch vlastníctva v tomto katastrálnom území, s uvedením dátumu narodenia 11.01.1945, a teda tvrdenie, že nejde o osobu identickú so žalobcom, nie je dôvodné, aj keď je pravdou, že ide o podielové spoluvlastníctvo. Rovnako je nesporné, že žalobca je vlastníkom osobného motorového vozidla a rovnako žalobca nepoprel, že má finančné prostriedky na účte v banke.

5. Zákon č. 180/1996 Z.z. (Colný zákon) upravoval v § 1 rozsah pôsobnosti tak, že tento zákon upravuje pôsobnosť orgánov štátnej správy v oblasti colníctva, organizáciu colnej správy, postavenie, povinnosti a oprávnenia colných orgánov, postavenie, práva a povinnosti deklaranta a iných osôb pri colnom dohľade, podmienky vymeriavania cla, obmedzenia pri zaobchádzaní s tovarom pri jeho obehú v styku so zahraničím, zásady a podmienky určovania colného dlhu, colné priestupky, colné delikty, colné záložné právo a vymáhanie nedoplatkov.

6. Podľa § 270 uvedeného právneho predpisu - ak tento zákon neustanovuje inak, platia o colných priestupkoch a o konaní pred colnými orgánmi osobitné predpisy o priestupkoch a o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov).

7. Správny súd ďalej uviedol, že zákon č. 199/2004 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňom nadobudnutia platnosti zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k EÚ, teda 01.05.2004, v § 91 ods. 1 upravuje, že na konanie začaté pred nadobudnutím platnosti zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii sa použijú doterajšie predpisy. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia - lehoty, ktoré začali plynúť pred nadobudnutím platnosti zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii, ako aj lehoty na uplatnenie práv podľa doterajších predpisov, aj keď začnú plynúť po nadobudnutí platnosti zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii, sa posudzujú podľa doterajších predpisov.

8. Zmluva o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii nadobudla platnosť 1. mája 2004 a zákon č. 199/2004 zrušil zákon č. 238/2001 Z.z. Colný zákon, ktorý v ustanovení § 458 ods. 1 upravoval, že na konanie začaté pred 01. júlom 2001 sa použijú doterajšie predpisy.

9. Z predloženého administratívneho spisu je zrejmé, že správne konanie v predmetnej veci bolo začaté ešte v roku 2000, a teda v konaní je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 180/1996 Z.z., teda Colného zákona. Zákon č. 180/1996 Z.z. v ustanovení § 237 ods. 1 upravoval, že colný orgán môže vrátiť sumu cla s výnimkou daní alebo odpustiť sumu cla, ktorá nebola zaplatená, aj z iných dôvodov a to najmä vtedy, ak by zaplatenie sumy cla bolo spojené so sociálnymi a ekonomickými problémami dlžníka a osôb, s ktorými žije v domácnosti a na zabezpečenie nevyhnutných nákladov na domácnosť ustanovených osobitným predpisom. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia - colný orgán na žiadosť dlžníka môže vrátiť alebo odpustiť sumu cla s výnimkou dane vtedy, ak o to dlžník požiada najneskôr do 12

mesiacov odo dňa zaplattenia sumy cla. Citované ustanovenie odkazovalo na § 3 zákona č. 463/1991 Zb., teda na Zákon o životnom minime, ktorý bol zrušený zákonom č. 125/1998 Zb., ktorý bol zrušený zákonom č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a tento v znení účinnom k dňu vydania prvostupňového rozhodnutia v ustanovení § 2 sumy životného minima definoval tak, že za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne sa posudzuje suma alebo úhrn súm a/ 194,58 € mesačne, ak ide o jednu plnoletú fyzickú osobu, b/ 135,74 € mesačne, ak ide o ďalšiu spoločne posudzovanú plnoletú fyzickú osobu.

10. Správny súd mal za to, že žalobca v rámci odvolacieho konania ani v žalobe nepreukázal, žeby výška dôchodkov jeho a manželky nedosahovala spoločne ani sumu 330,32 €, teda sumu životného minima, je vlastníkom rodinného domu a podielovým spoluvlastníkom ďalších nehnuteľností a má uložené finančné prostriedky na účtoch.

11. Aj platný Colný zákon, teda zákon č. 199/2004 Z.z. v ustanovení § 85 ods. 1 upravuje, že na konanie podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. Je teda zrejmé, že správne orgány v predmetnej veci boli povinné aplikovať zákon č. 71/1967 Zb., teda Správny poriadok, ktorého ustanovenia súd cituje v odôvodnení rozsudku vyššie.

12. Z obsahu predloženého administratívneho spisu aj podľa názoru súdu je zrejmé, že správne orgány vykonali v predmetnej veci dokazovanie a navrhovateľ v správnom konaní nepredložil také dôkazy, ktorými preukázal, že sú splnené podmienky nepriaznivej sociálnej a ekonomickej situácie tak, ako súd v tomto rozsudku citoval v ustanovení § 237 ods. 3 Colného zákona.

13. Podľa § 46 Zákona o správnom konaní - rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný a musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

14. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku - v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

15. Podľa názoru súdu správne orgány postupovali v predmetnej veci v súlade s citovanými ustanoveniami Zákona o správnom konaní a rozhodnutie Colného úradu Prešov a následne žalovaného zodpovedá kritériám upraveným v citovaných ustanoveniach, rozhodnutia sú dostatočne a presvedčivo odôvodnené.

II.

16. Proti rozsudku správneho súdu podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť z dôvodu, že rozsudok správneho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol, aby kasačný súd zmenil prvostupňový rozsudok a zrušil rozhodnutia žalovaného a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň aby zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

17. Žalovaný a rovnako ani správny súd nezohľadnili, že sťažovateľ je starobných dôchodcom, nezohľadnili jeho zdravotný stav, náklady na liečbu, vysoký vek, vysoké životné náklady, sporenie na dôstojný pohreb, ani skutočnosť, že má sťažovateľ 10 vnúčat.

18. Colné orgány podľa sťažovateľa nepostupovali v celom konaní v súlade s právom, nezistili správne a úplne skutočný stav veci a mal za to, že colný dlh bol určený v rozpore s predpismi.

III.

19. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol žalovaný, že námietky sťažovateľa sú v zásade rovnaké, ako námietky, ktoré uviedol už vo svojej žalobe, resp. v predchádzajúcom súdnom i správnom konaní a žalovaný sa s nimi v správnom konaní i vo vyjadrení k žalobe podrobne vysporiadal.

20. Pokiaľ sa týka sťažovateľom namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný uviedol, že Colný úrad Prešov pred vydaním rozhodnutia vykonal rozsiahle dokazovanie dožiadaním viacerých inštitúcií (banky, kataster nehnuteľností, evidencia motorových vozidiel), pričom zistil, že žalobca už po vykonanej exekúcii má na účtoch v bankách dostatočnú finančnú hotovosť, je vlastníkom osobného motorového vozidla a spoluvlastníkom viacerých nehnuteľností špecifikovaných na listoch vlastníctva, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Colný úrad zväžil predloženú lekársku správu, z ktorej vyplýva, že účastník konania má síce zvýšené náklady na zdravotnú starostlivosť, avšak vzhľadom na zistené priaznivé majetkové pomery účastníka konania colný úrad usúdil, že úhrada colného dlhu nie je spojená so sociálnymi a ekonomickými problémami účastníka konania a osôb, s ktorými žije v spoločnej domácnosti. Colné orgány tak na základe objektívne zisteného skutkového stavu veci i odvolania, ktoré sa neopiera o žiadne dôkazy, ktoré by mohli mať vplyv na pozitívne rozhodnutie vo veci, dospeli k názoru, že žalobca sa aj napriek nepriaznivým sociálnym okolnostiam nenachádza v tak nepriaznivej ekonomickej situácii, pre ktorú by colný orgán mal žalobcovi vymeraný a zaplatený colný dlh vrátiť.

21. Úvahy sťažovateľa, že ho colné orgány mohli informovať už na hranici, čím by sa predišlo vymeraniu colného dlhu sú podľa žalovaného bez opodstatnenia. Vzhľadom na všeobecne uznanú zásadu ignorantia iuris non excusat, mal byť sťažovateľ uzrozumený s platbami vzťahujúcimi sa na dovoz tohto tovaru. V predmetnom prípade sú právne predpisy jasne formulované, takže nie je prípustný žiadny extenzívny výklad ich ustanovení v prospech žalobcu.

22. Ak poukazoval sťažovateľ na to, že colné orgány nezistili skutočný stav veci, colný dlh bol učený v rozpore s predpismi, mal žalovaný za to, že rozhodnutia boli vydané s prihliadnutím na všetky žalobcom uvedené okolnosti a v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Sťažovateľ na dovoz zahraničného motorového vozidla nepodal colné vyhlásenie a tovar tak nebol prepustený do žiadneho colného režimu. Skutočnosť, že žalobca mal od vlastníka tovaru (syna) oprávnenie na jeho použitie bez prihlásenia tovaru colným orgánom a jeho následného prepustenia do colného režimu colným orgánom, nie je v zmysle colných predpisov postačujúca na to, aby nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty vzniku colného dlhu iným spôsobom ako prijatím colného vyhlásenia.

IV.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 SSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

24. Podľa § 461 SSP, kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

25. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

26. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov

orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

28. Podľa § 178 ods. 1 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

29. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

30. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

31. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu je rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/51/2014-56 z 25. októbra 2016, ktorým správny súd žalobu o preskúmanie postupu a rozhodnutia žalovaného podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) ako nedôvodnú zamietol. Preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

32. Kasačný súd uvádza, že sťažovateľom namietané skutočnosti boli predmetom správnej žaloby a má za to, že sa s nimi správny súd dostatočne presvedčivo vysporiadal a odôvodnil svoje rozhodnutie, rovnako sa aj žalovaný s nimi vysporiadal, ako v predchádzajúcom súdnom tak i správnom konaní.

33. Kasačný súd má z obsahu administratívneho spisu za preukázané, že správne orgány vykonali v predmetnej veci rozsiahle dokazovanie a navrhovateľ v správnom konaní nepredložil také dôkazy, ktorými by bol preukázal, že sú splnené podmienky nepriaznivej sociálnej a ekonomickej situácie tak, ako je to upravené v ustanovení § 237 ods. 3 zákona č. 180/1996 Z.z. Colného zákona.

34. Pokiaľ sa týka sťažovateľom namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa názoru kasačného súdu, postupovali správne orgány v predmetnej veci v súlade s ustanoveniami Správneho poriadku a samotné rozhodnutie Colného úradu Prešov, ako aj žalovaného sú dostatočne presvedčivo odôvodnené. Správne orgány dospeli k záverom na základe objektívne zisteného skutkového stavu, na základe obsiahleho dokazovania a vyhodnotenia odvolacích námietok.

35. Záverom kasačný súd uvádza, že vzhľadom na vyššie uvedené, je toho názoru, že aj napriek nepriaznivým sociálnym okolnostiam sa sťažovateľ nenachádzal v tak nepriaznivej ekonomickej situácii, pre ktorú by mu mal colný orgán vymeraný a zaplatený colný dlh vrátiť. Zároveň v tomto smere nie je možný taký výklad predmetných ustanovení zákona, ktorý by bol za daných okolností v prospech sťažovateľa.

36. Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že rozhodnutie správneho súdu, žalovaného a správcu dane obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, žalovaný pri hodnotení dôkazov postupoval v medziach zákona a logického uvažovania, všetky dôkazy zhodnotil v ich vzájomnej súvislosti a prihliadal na všetko, čo v správnom konaní vyšlo najavo. Z týchto dôvodov kasačnú sťažnosť zamietol podľa § 461 SSP, keďže po jej preskúmaní zistil, že nie je dôvodná.

37. O náhrade trov kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 170 písm. a/ SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalobca v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania zo zákona neprislúcha, preto žalobcovi právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.